

endogsaa om, at selv de 25 trosfaste (Afbrydelse) — naa, er det 24 — vilde følge det ærede Medlem i dette Spørgsmaal, hvis der ikke var storpolitiske Spørgsmaal bagved. Jeg tror netop, at man rundt omkring i Befolkningen ønsker at faa et bestemt Antal. Man ønsker i Virkeligheden ikke at have denne evige Laven om, som den nuværende Grundlovsbestemmelse i § 32 nødvendiggør. Men dernæst anede det ærede Medlem ogsaa over, at det Forslag, som var fremkommet, fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds, forlangte, at Kredsene skulde være lige store. Det ærede Medlem nævnte udtrykkelig baade det Forslag — det ærede Medlem var jo stærkt inde paa Udvalgs-hemmeligheder — baade det Forslag, der var fremkommet, og det, der oprindeligt var foreslaaet. Der begit det ærede Medlem imidlertid en lille Fejl, som det for Resten ogsaa blev oplyst af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds, idet det første Forslag ikke forlangte, at Kredsene skulde være absolut lige store. Det sagde nemlig, at der kun skulde være 20 Folketingsmænd for Kjøbenhavn, medens Kredsene i det øvrige Land skulde fordeles omtrent efter Vælgernes Antal. Det ærede Medlem er bleven ængstelig for Grundloven i dette Tilfælde, idet han sagde, at hvis vi vedtog en saadan Ændring, blev det nødvendigt at lave Valgloven om hvert 10de Aar, efter hver Folketælling. Det synes jeg, er ganske mærkeligt, lige samtidigt med at han finder, at det ikke er nødvendigt efter saa mange Aars Forløb at gøre noget for at tilfredsstille den nuværende Grundlovs For- dring. Det er mærkeligt, at det ærede Medlem er mere om over den Grundlov, han mener ikke kan komme, end over den Grundlov, vi have.

Det ærede Medlem kom i sin Kritik over Dagsordenen til at tale om at tælle paa Knapperne. Han mente, at man nok kunde komme i den Situation, at man maatte tælle paa Knapperne, men naar man saa endelig var færdig med at tælle og havde taget sit Standpunkt, saa maatte man saa vidt muligt udslette ethvert Spor af, at man havde været i Tvivl. Det ærede Medlem talte noget om, at vi havde ladet Stilladsjet blive staaende om den Bygning, som han til- lod sig at sammenligne Dagsordenen med. Jeg kom til at tænke paa, om der ikke bag denne Udtalelse kunde ligge en anden Tante, nemlig at det ærede Medlem ikke gerne vilde have Folk til at mindes de Tvivl, de maatte til Tider have været ansøgte af. Men selv om det lyffedes ham at saa sine egne Tvivl til at forstumme, er det min bestemte Tro,

at ikke alle af dem, som i Almindelighed kaldes de trosfaste, kunne faa Stilladsjet helt væk, det Stillads, som kan minde dem om deres Fortid, om deres Tvivl i visse Øjeblikke. Jeg tror, det ærede Medlem skulde lidt lidt smaat om det Stillads.

Det ærede Medlem siger — det har jeg for øvrigt været noget inde paa — at denne Dagsorden er en ren Falliterklæring; man lægger derved hele Sagen i Regeringens Haand. Ja, det er virkelig meget vanskeligt. For hvis man fremstiller noget bestemt, siger han og hans Meningsfæller i Reglen, at det er Kummel, naar det er noget, som ikke kan gennemføres; men stiller man det ber- imod saadan op, at man henstiller til dem at komme med Forslag og erklærer, at man kan være villig til at forhandle, blot man dog faar noget, saa siger det ærede Medlem, at det er en Falliterklæring, og saa faar han pludselig stærke Oppositionslyster og protesterer imod saadan at lægge Sagen i Ministerens Haand. Dog er han saa forsigtig at tilføje, at han naturligvis ikke er i særlig Opposition til Ministeren.

Endelig kom det ærede Medlem ind paa en Formaning til os — eller maatte sige en Bebrejdelse. Han sagde, at de, der stemte for en saadan Dagsorden, misforstaa deres Over for Vælgerne. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde tale lidt forsigtig om Ansaret over for Vælgerne og om, som det ærede Medlem sagde, at man skulde forstaa sit Ansvar saaledes, at det, at man kunde tælle Vælgerne i sin egen Kreds ikke var tilstrækkeligt, at det, at man kunde faa dem til at stemme paa sig næste Gang, ikke var nok; man havde større Ansvar. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde tale lidt forsigtigt derom, især efter at de Blade, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller staa nær, paa forskellige Maader have bragt faktisk — ja, det er vel bedst, jeg holder mig til saadanne Udtryk, som jeg ikke kan blive kaldt til Orden for, og jeg vil da sige: have bragt faktisk usandsfærdige Beretninger om, hvad der er lavet herinde, bragt Efterretninger, der endogsaa have været fuldstændig modsatte af Sandheden, og som man paa enhver som helst anden Plads vilde betegne med meget strengere Ord, end vi have Lov til her. Jeg siger, at naar man føler sit Ansvar over for Vælgerne paa den Maade, saa skal man tie stille med og ikke stille sig til Dommer over, hvordan Modstanderne skulle opfatte deres Ansvar. Jeg kan for mit Vedkommende naturligvis haade stemme for og anbefale denne Dagsorden. Jeg vil sige, at det for mit Vedkommende ikke er nogen forud lagt Plan om at staa